

til, om det vil benytte Lovens Anmeldelsespligter og den Protokollering, som er en Følge af Lovforslaget, naar det, som jeg haaber, bliver gennemført. Hvis den højtærede Justitsminister kunde være mig følgende heri, tror jeg, at vi fra vor Side kunde have lettere ved at blive enige med den højtærede Justitsminister, og at vi saa ogsaa hurtigt kunde faa Lovforslaget gennemført.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale de Afgiftsbeløb, der er Tale om i Lovforslaget, heller ikke deres Anvendelse. Da jeg paa et senere Tidspunkt vil tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, kan der jo i dette blive Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet sammen med den højtærede Justitsminister, og jeg haaber, at det skal lykkes at finde en Løsning, saa at vi kunde faa Lovforslaget gennemført i ordentlig Tid her i Tinget. Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Albert Jensen: Da mit Partis Ordfører, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), i Fjor var syg under den største Del af Udvalgsbehandlingen, har han i Aar bedt sig fritaget for at være Ordfører, og jeg skal da paa mit Partis Vegne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om Lovforslaget.

Fra det i Fjor forelagte Lovforslag adskiller det nu foreliggende sig ret væsentligt, det er betydelig klarere og enklere, hvilket forhaabentlig vil bevirke, at det gaar lettere gennem det høje Ting, end Tilfældet var i Fjor, saa at vi i Aar kan faa Lovforslaget oversendt til det andet høje Ting og mulig faa det ophøjet til Lov — i Fjor blev Lovforslaget jo liggende i Udvalget. Mig forekommer det i alt Fald at være i allerhøjeste Grad nødvendigt at faa fornyet den nugældende Hundelov, som er over 35 Aar gammel, og i den nye Lov at faa optaget alle de forskellige Regler, Regulativer og Anordninger, som nu findes om Hunde og den Skade, de forvolder paa Mennesker, Dyr og Gods.

Særlig paatrængende mener jeg, det er blevet, efter at Færdselen paa vore Gader og vore Landeveje er tiltaget i en saa betydelig Grad, som Tilfældet er; der er jo blevet en meget stor Trafik af Motorkøretøjer, Cykler og andre Køretøjer. I den nye Færdselslov findes en Del skarpe Bestemmelser for Fodgængere, men det er ikke saa sjældent, at det kan være vanskeligt nok at komme til Side i en Fart, fordi en Køter staar i Vejen, og derved kan en saadan Fod-

gænger let komme til at overtræde Færdselslovens Bestemmelser. Og hvor mange Automobilister og Cyklister kan ikke tale med om Ulykker, de har været udsat for paa Landeveje, fordi en Hund pludselig er styrtet frem imod dem! Det forekommer mig derfor nødvendigt at faa lidt skarpere Bestemmelser angaaende Hundenes Færden paa vore Landeveje.

Det vigtigste for mig er dog Renligheds-spørgsmaalet. Det er ganske meningsløst, at man, medens man ofrer Millioner af Kroner paa at forebygge Udbredelse af smitsomme Sygdomme, lader en Flok Køtere drive om og forurene vore Gader og Stræder. Ja, ikke saa sjældent ser man, hvorledes det gaar til f. Eks. i Slagterbutikker og Bagerforretninger og paa Torve, hvor der forhandles Fødemidler som Grønsager og lignende — det er ikke altid lige behageligt, hvad de besørger paa saadanne Steder. Det er derfor efter min Formening meget paakrævet, at der foretages noget mod den Gene, som Hundene i Virkeligheden er.

Jeg er til Dels enig med den højtærede Minister i det Indhold, Lovforslaget har, men jeg kunde dog have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til nogle af Paragrafferne. I § 1 er der sket den Forandring fra Lovforslaget i Fjor, at Anmeldelsesfristen er ændret fra 2 til 3 Maaneder, og det kan jeg tiltræde. Desuden er der udeladt en Del af Paragraffen, hvorved den er blevet klarere og enklere. Jeg finder det fuldkommen rigtigt, at Hundetegnet skal bæres saavel paa Landet som i Byerne; i det forrige Lovforslag bestemtes det, at Tegnet kun skulde bæres i Byerne, medens Sogneraadene kunde bestemme, hvorvidt Hunde paa Landet skulde bære Tegn eller ikke. Jeg haaber, der maa kunne blive Enighed om det nu foreslaaede Paabud.

De efterfølgende Paragraffer, som handler om Hundeafgifternes Størrelse, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da dette Spørgsmaal selvfølgelig vil blive grundigt overvejet i det Udvalg, som den ærede foregaaende Taler sagde, han vilde foreslaa nedsat. Forhaabentlig vil vi da i Udvalget kunne blive enige om, at Afgifternes Størrelse kommer til at staa i et rimeligt Forhold til den Gene, som Hundeholdet i Virkeligheden er. Der er indføjet en ny Bestemmelse, som gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af Afgiftsforhøjelsen skal foreligge 3 Maaneder før den 1. Januar, fra hvilken Forhøjelsen skal træde i Kraft, og dette finder jeg ganske rigtigt. Det er paa sin Plads, at Hundeejerne faar en passende Frist til at overveje, om de vil